

[Ministeren for offentlige arbejder.]

rigtig, hvorfor det ærede medlem stadig taler om det ansvar, der ligger i fortiden. Som jeg sagde i går, er vi vel mange, der kan se, at det burde have formet sig anderledes på enkelte punkter, men den lov, i henhold til hvilken koncessionen er givet, er i hvert tilfælde vedtaget af rigsdagen med et flertal, og så er den lov. Jeg kunne forstå på det ærede medlem, at det, han var interesseret i, var, om man kunne gøre ansvar gældende overfor administrationen, det vil formentlig sige embedsmændene. Men det, der skete, skete jo i begyndelsen af 1932, det er 16 år siden, og jeg er ikke i stand til at se, hvor mange af de mennesker, som arbejdede med sagen i ministeriet dengang, der overhovedet findes i ministeriet mere, så det vil vist være tvivlsomt, om man kunne få noget positivt resultat ud af at begynde at lede op i alle disse ting.

Det næste spørgsmål er, om jeg vil føre forhandlingerne på den måde, at jeg på forhånd tilsigter at opnå en ophævelse af koncessionen. Det kan jeg ikke svare på. Jeg vil udtrykke det således, at efter min opfattelse bør man tilstræbe igennem en fredelig forhandling at opnå et resultat, der er bedre end det, vi har nået nu. Jeg tror, jeg også i min forelæggelsestale gjorde opmærksom på, at det er min personlige mening, at det selskab, der har arbejdet efter koncessionen, har udført et dygtigt arbejde; der har været et godt samarbejde med det, og det har ligesom den danske stat været ude for et bedrageri. Også derfor synes jeg ikke, det er rigtigt på forhånd at sige, at man tilstræber at ville ophæve denne koncession. Dermed være ikke sagt, at situationen ikke kan komme til at ligge sådan, at det bliver resultatet; men skal jeg svare ja eller nej til, om jeg på forhånd vil tilstræbe en ophævelse, må jeg svare nej. Uanset om det ærede medlem vil finde svaret fyldigt nok, må jeg anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag.

M. Larsen: Kommunisternes ændringsforslag går ud på, at loven kun skal forlænges med tre måneder. Jeg mener, det er for kort et tidsrum, det vil ikke kunne lykkes ministeren i denne periode at få skabt hverken en ændret, ny og bedre koncession eller en afvikling af sagen. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte om en snarlig afvikling af hele den koncession, som amerikanerne havde. Ja, men en snarlig afvikling er der ikke synderlig megen udsigt til,

for skal den ske efter en eventuel retssag, kan det jo trække ud i årevis.

Den højtærede minister har stillet et ændringsforslag, der går ud på, at loven forlænges fra 1. november til 1. maj. Jeg er heller ikke sikker på, at det halve år vil være nok til at ordne sagen, men naturligvis, kan den ordnes i løbet af det halve år, er vi også interesserede i, at det sker. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale ministerens ændringsforslag. Hvis det ikke lykkes inden for det tidsrum at komme til en ordning med amerikanerne, der i nogen grad kan tilfredsstille os herhjemme, må vi forlænge loven igen.

Elgaard: Jeg kan anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af den højtærede minister. Ministeren gav i går tilsagn om, at han angående det, der skete fremefter i denne sag, ville holde sig i nøje kontakt med det af rigsdagen nedsatte udvalg vedrørende undergrundsspørgsmålet, og derigennem bliver vi altså i stand til fra folketingets side at følge den videre udvikling.

Boeck-Hansen: Vi har fra vor side hele tiden ønsket denne sag fremmet så meget som muligt, og derfor er vi tilfredse med, at den højtærede minister mener, forhandlingerne kan gennemføres på et halvt år. Vi tror ikke, det kan gøres på et fjerdingår, og derfor vil vi slutte os til det ændringsforslag, den højtærede minister har stillet. Hvor langt forhandlingerne skal gå, og hvor store krav man skal stille, må, forekommer det mig, ganske afhænge af forhandlingernes gang. Da det politiske udvalg bliver siddende, får vi vel også lov til at følge forhandlingernes gang, og dermed er vi tilfredse.

Kristian Nygaard: Vi kan fra det radikale venstres side give tilslutning til det ændringsforslag, der er stillet af den højtærede minister for offentlige arbejder, idet vi håber, at sagen kan bringes i orden inden for dette tidsrum og på en sådan måde, at begge parter kan være tjent med det. Det ændringsforslag, som er stillet af det kommunistiske parti, kan vi ikke stemme for, fordi vi anser de tre måneder for at være for kort en tid til at løse spørgsmålet. Jeg er glad for, at den højtærede minister stadig vil holde rigsdagen underrettet om sagens gang.

Hans Hansen (Rørby): Det må anerkendes, at den højtærede minister gør forsøg